

Lovgivning vedr. katte

Der findes ikke som for hunde (hundeloven) en særlig lovgivning vedrørende katte.

Men dyreværnslovens almindelige bestemmelser om behandling af dyr finder naturligvis også anvendelse på katte, f.eks. §§ 1 og 2 om forsvarlig og omsorgsfuld behandling af dyr og § 13 om aflivning af dyr. Desuden er katte omfattet af mark- og vejfredsloven samt en række bekendtgørelser.

Erstatningsansvar:

Katte er omfattet af den objektive erstatningsregel i mark- og vejfredsloven (§ 3, stk. 1), således at katteejere skal erstatte den skade katten forvolder på anden mands grund ved at nedtræde, afbide eller fortære afgrøder beplantning eller bevoksning, beskadige hegn eller vandløb, eller oprode eller sammentræde jordbunden. Det samme gælder den skade katten forvolder et andet husdyr jf. lovens § 3, stk. 1, 2. pkt.

Det betyder, at den skade, som katte forvolder på anden mands grund skal erstattes efter den objektive regel, dvs. også selv om man ikke kan bebrejde ejeren, at det er sket.

Den skade katte forvolder ved at strejfe rundt i naboens have, vil sjældent have den karakter, som er nævnt i § 3, stk. 1, men de er ikke desto mindre omfattet heraf.

Er der tale om anden skade end ovennævnte gælder den almindelige erstatningsret. Dvs. at ejeren her kun pådrager sig et erstatningsansvar, hvis han er skyld i det, der er sket, og der kan påvises et tab.

Indfangning og aflivning:

I bekendtgørelse nr. 384 af 17. juni 1984 er der fastsat regler om indfangning og aflivning af herreløse katte. Efter bekendtgørelsen må indfangning med henblik på aflivning kun finde sted efter anmodning fra kommunen og kun foretages af en praktiserende dyrlæge eller af personer, som denne har instrueret eller fører tilsyn med. Undtaget herfra er dog tilfælde, hvor herreløse katte på grund af sygdom eller tilskadekomst befinder sig i en sådan tilstand, at det af dyreværnsmæssige årsager er nødvendigt at aflive dem straks.

Det er således en kommunal opgave at tage stilling til, om man i den enkelte kommune ønsker at gribe ind over for herreløse katte, der er til ulempe, ved at lade dem aflive. Indfangning med henblik på andre foranstaltninger end aflivning kan rekvireres af enhver. Disse foranstaltninger kan omfatte kastration/sterilisation, mærkning, behandling m.v.

I vejledende retningslinjer af 23. oktober 1997 for praktiserende dyrlæger i forretninger vedrørende indfangning og aflivning af herreløse katte er der bl.a. fastsat bestemmelser om betalingsregler.

Ifølge bekendtgørelse om slagting og aflivning af dyr kapitel 5 § 13 stk. 2 må aflivning af hunde og katte kun foretages af dyrlæger, slagtere, personer med jagttegn eller andre personer, der har modtaget uddannelse i aflivning. Dette gælder ifølge stk. 3 dog ikke for aflivning af hundehvalpe og kattekillinger, der sker i umiddelbar tilslutning til fødslen og ikke senere end en uge efter fødslen.

Aflivning ved drukning må ikke finde sted.

Optagelse og nedskydning af omstrefjende katte:

Efter § 14 i mark- og vejfredsloven har man ret til på en hensigtsmæssig måde af fjerne omstrefjende katte fra sin grund. Man har ikke pligt til at yde erstatning, såfremt katten kommer til skade eller omkommer. Omvendt kan ejeren kræve at få katten (levende, beskadiget eller død) udleveret. I så fald skal ejeren betale erstatning for den skade, som katten må have forvoldt.

Ifølge § 14, stk. 2 må nedskydning eller anden form for forsætligt drab af dyret kun finde sted, når dyrets besidder i forvejen er blevet advaret inden for det seneste år. Hvis besidderen er ukendt, kan en advarsel, som indeholder en kort beskrivelse af det pågældende dyr, ske gennem et dagblad, der er udbredt på egnen.

Vejledende retningslinjer for praktiserende dyrlæger i forretninger vedrørende indfangning og aflivning af herreløse katte.

Veterinær- og Fødevarerdir. skr. nr. 140 af 23. oktober 1997

Reglerne for indfangning og aflivning af herreløse katte findes i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 384 af 17. juli 1984. Bekendtgørelsen havde ved sin ikrafttræden hjemmel i den daværende dyreværnslovs § 16. I den gældende dyreværnslov (lov nr. 386 af 6. juni 1991) findes lovhjemmelen i § 11, stk. 1.

Det fremgår af nævnte bekendtgørelses § 2, at indfangning og aflivning af herreløse katte kun må foretages af en praktiserende dyrlæge eller af en person, der skal være instrueret af dyrlægen og være under dyrlægens tilsyn. Undtaget herfra er dog tilfælde, hvor herreløse katte på grund af sygdom eller tilskadekomst befinder sig i en sådan tilstand, at det af dyreværnsmæssige årsager er nødvendigt at aflive dem straks.

I bekendtgørelsen skelnes mellem 2 typer af indfangning af herreløse katte:

1. Indfangning med henblik på aflivning (må kun ske efter anmodning fra kommunen, medmindre aflivning må anses for påkrævet af dyreværnsmæssige grunde).
2. Indfangning med henblik på andre foranstaltninger end aflivning (kan rekvireres af enhver og kan omfatte kastration/sterilisation, mærkning, behandling m.v.).

Det bemærkes, at bestemmelserne er af ren dyreværnsmæssig karakter og ikke vedrører bestemmelser fastsat i andre regelsæt (herunder mark- og vejfredsloven og lov om smitsomme husdyrsygdomme).

Indfangning:

Indfangning må kun ske i kassefælder med indre mål på mindst 80 cm x 30 cm x 30 cm (med længden som det største mål). De indvendige vægge skal være uden skarpe kanter, fremspring eller andet, der kan skade dyret. Da det også på afstand skal være muligt at se, om der er gået et dyr i fælden, skal mindst én af siderne i fælden være af trådnat eller gennemsigtigt materiale (f.eks. plexiglas). Hvis kassen ikke er forsynet med trådnat, skal fælden have et tilstrækkeligt antal ventilationsåbninger.

Udløsning af fælden må ikke beskadige katten, ligesom det allerede ved opstilling af fælden skal søges sikret, at den ikke udsættes for hærværk og at de indfangne dyr ikke udsættes for unødige gene fra omgivelserne. Det er nødvendigt at holde løbende opsyn med fælderne med inspektion mindst hver tredje time. Indfangne katte skal hurtigst muligt tildækkes med et tæppe eller lignende over fælden, og videretransporteres enten i den tildækkede fælde eller i en særlig transportkasse. Transporten bør ikke vare længere end 1 time, og skal straks efterfølges af aflivning eller iværksættelse af anden foranstaltning. Sker indfangning ikke med henblik på aflivning, bør den kun ske i samarbejde med rekvirenten, der også bør være med ved genudsætning. Hvis katten er blevet opereret, må genudsætning først finde sted når katten er fuldt restitueret.

Det indskræpes, at det i forbindelse med indfangning af herreløse katte - uanset formål - altid skal undersøges, om det af en eventuel mærkning, f.eks. øremærkning eller halsbånd, fremgår, at katten har et ejerforhold; i givet fald skal katten atter slippes fri. Det skal også altid undersøges, om katten har diende afkom, og i bekræftende fald skal katten straks genudsættes, medmindre det sikres, at alle dens killinger er indfanget.

Aflivning:

Aflivning bør som hovedregel finde sted ved injektion af stoffer, der har en dødelig virkning, idet dosis og administrationsmetode skal medføre hurtigt indtrædende bevidstløshed efterfulgt af døden.

Aflivning kan endvidere finde sted ved gasning med CO (kulilte) eller CO₂ (kuldioxid), men kun under iagttagelse af de bestemmelser om aflivning af pelsdyr med CO eller CO₂, der er fastsat i Justitsministeriets bekendtgørelse om slagting og aflivning af dyr. Aflivning med ubehandlet udstødningsgas fra en bilmotor må ikke foretages.

Aflivning ved skydning bør kun finde sted undtagelsesvis i situationer, hvor det ikke er muligt at anvende en af de ovennævnte aflivningsmetoder, men hvor aflivning er påkrævet.

Dyrlæger må efter gældende regler ikke udlevere præparater til aflivning, der foretages af lægmand. I tilfælde hvor lægmand opfylder betingelserne for at måtte foretage aflivning (se nedenfor), skal vedkommende derfor rekvirere præparaterne direkte, idet der i denne forbindelse er tale om en teknisk anvendelse af præparaterne.

Dyrlæger kan til personlig anvendelse ved aflivning af dyr rekvirere aflivningsmidler uden en af politiet påtegnet rekvisition.

Hvis en dyrlæge ønsker at lade andre personer foretage aflivning af katte under anvendelse af gifte, skal dyrlægen, som en forudsætning for at disse personer kan opnå politiets påtegning på rekvisitionen, skriftligt afgive en erklæring om, at den pågældende

1. Er nøje instrueret om fremgangsmåden ved indfangningen og aflivningen til sikring af, at katten dræbes så hurtigt og smertefrit som muligt,
2. Er nøje instrueret om den påkrævede mængde, indsprøjtningsssted og andre forhold, der tilgodeser, at

aflivning foregår på rette måde, samt

3. Er nøje instrueret om gældende regler for giftes opbevaring, jf. Miljøministeriets bekendtgørelse om klassificering, emballering, mærkning, salg og opbevaring af kemiske stoffer og produkter.

Dyrlægen skal føre ordnede optegnelser med angivelse af navn og adresse på de personer, til hvilke forannævnte instruktion er givet, samt dato for afgivelse af denne instruktion. Endvidere skal dyrlægen føre tilsyn med de personer, som af dyrlægen er betroet til aflivning af katte, for at sikre, at de givne instruktioner bliver efterlevet.

Betaling:

Udgifterne i forbindelse med indfangning og aflivning eller anden foranstaltning er Veterinær- og Fødevarerdirektoratet uvedkommende.

Oplysninger om eventuelle aftaler vedrørende honorar og takster for nævnte forretninger kan fås ved henvendelse til Kommunens Tekniske forvaltning, eller, for så vidt angår nødstedte katte og killingekuld, til Kattens Værn.

Veterinærdirektoratets vejledende retningslinjer for praktiserende dyrlæger i forretninger vedrørende indfangning og aflivning af herreløse katte af 25. oktober 1985 bortfalder hermed.